ע"ו 13441-03-22 א' נ' מרכז בריאות הנפש מזרע (מזור) ואח'

בפני כבוד השופטת אספרנצה אלון

המערערת **א' א'**

נגד

המשיבים
1. מרכז בריאות הנפש מזרע (מזור)
2. ועדה פסיכיאטרית מחוזית
3. מדינת ישראל
4. מרכז פורום יושבי ראש ועדות פסיכיאטריות
ע"י פרקליטות מחוז חיפה- אזרחי

<u>פסק דין</u>

1. לפניי הודעת ערעור על החלטת הוועדה הפסיכיאטרית המחוזית למבוגרים שהתכנסה ביום 27.02.2022 בבית החולים מזרע והחליטה על הארכת אשפוזה הכפוי של המערערת עד ליום 27.3.22 (להלן: "**החלטת הוועדה הפסיכיאטרית**").

2. בהודעת הערעור שכתבה המערערת בעצמה, נכתב כי היא מבקשת להשתחרר מבית החולים, כי היא אינה מבינה את הסיבה לאשפוז בכפייה. לטענתה, היא הגיעה לבית החולים בצפת מתוך אכפתיות והתחשבות ומתוך אחריותה לשמור עליה ולהישמר מאביה ואמה. בבית החולים בצפת התייחסו אליה בכוחניות ובזלזול, בהיותה במצב של חולשה בשל הידבקותה בקורונה. המערערת טענה כי היא דואגת לשלומה ורוצה להיות עם אמה יום אחד "**אם כבר לבד אז שיהיה בתנועה**.." עוד ציינה כי: "**יש בית שמחכה שאחתום עליו וזה ממתין לחתימתי**". המערערת ציינה כי היא מסכימה לשהות ב***, ליטול כדורים אך מתנגדת להתאשפז במחלקה הסגורה.

3. בדיון שהתקיים בפניי ביום 16.3.22 ציינה המערערת כי היא אומנית רב תחומית. היא הגיעה מרצונה לבית החולים בצפת אך שם התנהגו אליה בזלזול ובבוז כמפורט בדבריה לפרוטוקול. המערערת כפרה בטענה כי היא אלימה וטענה כי היא זו שהותקפה. באשר לטענה כי היא עמדה לקפוץ מהחלון, טענה כי אין מדובר בה, אלא במטופלת אחרת אשר התאבדה בבית החולים. במחלקה הסגורה בה היא נמצאת אין התייחסות מכבדת לצרכיה, פרט למטפל שי. המערערת שבה וציינה כי מחכה לה בית מעמידר וכל זמן שהיא מאושפזת היא עלולה לפספס את הבית. המערערת ביקשה כי תשוחרר מהאשפוז הכפוי ולכל הפחות תועבר למחלקה פתוחה.

4. ב"כ המשיבים טענה בדיון כי רצונה של המערערת לעלות לדרך המלך הוא חיובי ומעודד ויש לקוות שהדבר יעלה בידיה. המערערת הגיעה לבית החולים בצפת משום שחששה שבעקבות מצבה הנפשי תפגע בהוריה והעדיפה לא להיות קרובה אליהם. החלטת הוועדה להאריך את אשפוזה הינה סבירה ומידתית בהתחשב בהתנהגותה של המערערת אשר דחפה את אמה, צעקה ואיימה עליה, נצפתה מדברת לעצמה ועוד (הדיווח מיום 15.02.2022). על רקע ניסיונה לקפוץ מהחלון (דיווח מיום 21.02.2022), תקיפה פיזית של מטופלת אחרת במחלקה (דיווח מיום 24.02.2022). לטענת ב"כ המשיבים, רצף האירועים מצביע על מצב פסיכוטי פעיל ובדין התרשמה הוועדה כי המערערת חסרת תובנה למצבה ולצורך בטיפול והתנהגותה בלתי צפויה ומסוכנת. אשר על כן, הוחלט להאריך את אשפוזה הכפוי של המערערת עד ליום 27.03.2022.

5. דבריה של המערערת נגעו לליבי. אשפוז כפוי קשה הוא לכל אדם, מדובר בשלילה חמורה ומדכאת של החירות. עם זאת, בעניינה של המערערת אין מנוס מפגיעה זו וזאת לצורך הטיפול וההגנה של המערערת בפני עצמה וכלפי אחרים. קביעות הוועדה כי רמת המסוכנות של המערערת לאחרים היא ברמה גבוהה וכי רמת המסוכנות העצמית עבורה ברמה בינונית- היא קביעה שיש לה תימוכין בקרדקס הרפואי. גם הקביעה כי המערערת עדיין שרויה במצב פסיכוטי פעיל וחסרת כל תובנה למצבה ולצורך בטיפול, עולה מתוך החומר הרפואי שהוגש בעניינה (ראו לדוגמא הדיווחים מיום 17.02.2022, 19.02.2022, 21.02.2022, 23.02.2022, 27.02.2022, 08.03.2022) וכך גם התרשמתי אנוכי באופן ישיר מהמערערת בפני עצמה.

6. בפסיקה נפסק כי רמת ההוכחה הנדרשת מהוועדה הפסיכיאטרית בעת שהיא מורה על הארכת אשפוז, היא ברמה של "מאזן ההסתברויות", תוך דגש שעל הוועדה להשית ליבה לכך שכמות הראיות ואיכותן תתאם את המשמעות מרחיקת הלכת של הוראה על אשפוז כפוי.

7. בחנתי את החלטת הוועדה ומצאתי כי היא מעוגנת בחומר הראיות, במבחן ההיגיון ובמכלול הנסיבות. התוצאה אליה הגיעה הוועדה שהאריכה את אשפוזה הכפוי של המערערת עד ליום 27.03.2022 היא תוצאה המתיישבת עם מכלול הנתונים לגבי המערערת, עברה, רקעה, מהלך הדברים באשפוז ופעילות מחלתה. לא מצאתי הצדקה להתערב בהחלטת הוועדה לפיה אין מנוס מלהמשיך ולאשפז את המערערת באשפוז כפוי אשר יסתיים בעוד כחמישה ימים.

8. המזכירות תמציא לצדדים ולבית החולים.

9. פסק הדין מותר לפרסום לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשפ"ב, 22 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

אספרנצה אלון, שופטת